

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

E sărbătoarea florilor și a ramurilor, poporul Meu Ierusalim. Faceți-vă Mie flori și ramuri, fiilor, că în toată vremea v-am udat ca să fiți împărăția Mea. Uitați-vă în Evanghelia Mea care spune despre lucrarea împărăției cerurilor și căutați-vă bine potrivea duhului și a trupului și a sufletului; uitați-vă și învățați viața împărăției Mele cu voi și faceți-vă Mie flori plăcut mirositoare, ca să pot veni pe vreme dulce mereu la voi, iar voi să Mă binecuvântați ca pe Cel ce intră mereu în Ierusalim pe calul Lui cel alb și să Mă slăviți ca pe Împăratul vostru, fiilor.

Când am intrat în Ierusalim cu trupul Meu cel blând stând pe mânzul asinei, M-au binecuvântat cei ce erau adunați la sărbătoarea stâlpărilor, după cum a fost scris să se împlinescă, dar tot aceia M-au trimis apoi spre dureri și M-au blestemat cu moarte pe cruce, iar Eu prin moartea Mea i-am binecuvântat ridicând pe umerii Mei vina lor, durerea cu care ei M-au împuns.

O, poporul Meu, e mare deosebire între un om și între un fiu al lui Dumnezeu, care este blând și smerit cu inima ca și Dumnezeuul lui. Fiecare om se arată cine este, iar fața îi vedește inima, precum fapta îi vedește iubirea sau ne iubirea lui.

O, poporul Meu, e mare deosebire între floare și spin. Dacă ar fi fost flori binemirositoare cei ce Mi-au cântat osana în ziua de Florii, ei nu s-ar fi făcut spini după câteva zile ca să-Mi împletească Mie cunună de spini. Mi-au intrat spinii în frunte și Mi-a curs sânge din trupul Meu; Mi-a curs și pe drumul crucii și Mi-a curs și pe cruce. Cu nimic nu Mă puteau alina cei ce Mă iubeau suferind adânc în ei când Îmi priveau spinii de pe frunte, și apoi trupul Meu răstignit cu cuie pe cruce. Mie însă Îmi era milă de cei ce Mi-au sângerat sufletul și trupul, de cei ce Îmi făceau suferință Duhului Meu Cel blând și smerit. Îmi era milă de cei vinovați, de cei aspri la inimă și la faptă, iar de cei ce sufereau pentru durerile Mele sângerând Mă întristam cu întristarea cea după Dumnezeu, întristarea care aduce harul durerii.

Măreață a fost durerea zilei de sărbătoare a intrării Mele în Ierusalim ca un Dumnezeu binecuvântat, precum era scris în Scripturi să fie în ziua aceea. Ziua aceea a fost măreția durerii cea de dinaintea crucii Mele cea făcută de om, căci ramurile și osanalele aveau să se facă apoi spini și blesteme prin aceleași mâini și guri care Mă purtau și Mă binecuvântau în ziua stâlpărilor. Iată, așa este omul, poporul Meu. El nu știe cu duhul lui ce este floare și ce este spin, ce este slăvire și ce este pedeapsă, iar Domnul Dumnezeu este blând și smerit cu inima în fața omului care nu poate să fie ca Dumnezeu. Sărbătoarea este durere, iar durerea este sărbătoare, dar omul nu știe ce este floare și ce este spin, iar Eu Mă smeresc în toți cei care plâng pentru durerea Mea, căci durerea este floare, iar lacrima ei este hrana ei, și floarea plânge, dar omul nu plânge, căci duhul omului nu știe ce este floare și ce este spin. Duhul lui Dumnezeu însă știe, și Se face floare plăcut mirositoare și Se face lacrimă a ei în cei ce sunt fericiți plângând, și ca Dumnezeu plângând pentru om.

E sărbătoarea Floriilor, poporul Meu, și iată, sărbătorile sunt dureri, așa cum a fost pentru Mine sărbătoarea stâlpărilor și a laudelor aduse Mie de cei ce M-au sortit apoi crucii. Pe tot drumul crucii Mi-a sângerat fruntea, și picături din trupul vieții Mele curgeau pe calea iubirii Mele pentru omul care nu Mă iubește cu duhul lui. De când am venit de la Tatăl pe pământ și până azi la a doua Mea venire, numai pe drumul crucii și numai pe cruce am stat, și numai așa stau, căci Dumnezeu slăvit nu vrea omul să aibă. I-am spus poporului cel hrănit vreme de cincizeci de ani cu cuvântul strigării Mele după om, i-am spus așa: *«Te vor judeca florile, fiule, că ele au miros atâta de frumos!»*. Dar poporul cel hrănit s-a semețit, căci cel ce se semețește

este numai trup, și numai așa lucrează, și aceasta înseamnă că el s-a semețit și nu M-a iubit, ci s-a iubit pe sine în toată vremea, lucrându-și lui și unul altuia în toată vremea, iar Mie nu.

O, Mă lupt din greu să am ucenici, poporul Meu. O, e greu pe pământ, mereu ți-am spus aceasta, iar Eu Mă lupt în Mine Însumi, căci omul are altceva de lucrat pe pământ, și Eu lupt din greu să am ucenici cu lucru ceresc în ei, cu lumină din Lumină în ei, ca să luminez cu ei lumea acum când vin și tot vin pe pământ cu venirea Mea.

Iar și iar te povățuiesc să fii blând și smerit cu inima, poporul Meu, și clipă de clipă aș vrea să-ți tot spun aceasta, iar tu să împlinești așa, ca să pot Eu cu lucrarea Mea cerească în mijlocul tău. E Domnul îndurerat, poporul Meu, și trage din greu să-Și ridice între pământ și cer cartea cuvântului Său cel de cincizeci de ani în mijlocul poporului român. Ea va fi semnul care va stârni împotriviri între oameni, și mulți vor căuta lumina și o vor cunoaște și, iarăși, mulți vor rămâne în întunericul lor, în faptele lor cele fără Dumnezeu pe pământ.

E Domnul îndurerat, Ierusalime. Lucrează-I mângâiere, poporul Meu. Inimile voastre să fie dulci ca florile, că e sărbătoarea Floriilor, fiilor. Îmbrăcați-vă cu puterea iubirii. Nu vă răniți unii pe alții, ci dați-Mă pe Mine unul altuia, și atunci Eu am grijă de voi. Amin.

O, poporul Meu, fericiți sunt și vor fi cei curați cu inima, iar aceștia sunt cei ce văd pe Dumnezeu și se fac asemenea Lui, și aceasta înseamnă această Scriptură. O, ce frumos M-au iubit cei ce au plâns pentru Mine pe drumul suferinței Mele când spinii Îmi sângerau fruntea și când sulița ostașului Mi-a luat puterea vieții, ca apoi să Mă pregătesc pentru învierea Mea, și cu ea să Mă duc să le-o dau celor ce Mă așteptau de cinci mii de ani, căci Eu am venit pe pământ ca să aduc învierea morților. Amin. Iată, și acum va fi ca atunci, și te vor mărturisi cei din morminte, Ierusalime de azi, așa cum sfinții, îmbrăcați în trupurile lor, M-au mărturisit pe Mine acum două mii de ani ca să lase pe pământ adevărul dumnezeirii Mele, Dumnezeu răstignit de om, și înviat din răstignire pentru învierea celor adormiți. Amin.

Acum las în mijlocul tău pacea Mea, poporul Meu, și s-o găsec în tine, și să te găsec lucrând întru ea, Ierusalime al venirii Mele. Amin, amin, amin.

03/16-04-2006